

[585] חוק שחרור מינהלי (הוראת שעה) (תיקון), התשנ"ב-1992

1. בסעיף 9 לחוק שחרור מינהלי (הוראת שעה), התש"ן-1990¹, במקום "בתום שנתיים מיום תחילתו" יבוא "ביום ט' בניסן התשנ"ג (31 במרס 1993)".

דברי הסבר

לולא התפורה הכנסת ה"2, היה פוקע החוק ביום י"ט בסיון התשנ"ב (20 ביוני 1992), אולם מכוח סעיף 38 לחוק-יסוד: הכנסת, הוארך תוקפו עד תום שלושה חודשים מתחילת כהונתה של הכנסת הנכנסת, דהיינו עד יום ט"ו בתשרי התשנ"ג (12 באוקטובר 1992).

נוכח מצב הצפיפות בכתי הסוהר, הרי שהצורך בחוק עדיין עומד בעינו ולפיכך מוצע להאריך את תוקפו עד יום ט"ו בניסן התשנ"ג (31 במרס 1993).

בפרק זמן זה ניתן יהיה לסיים את הפקת הלקחים מהפעלת החוק.

חוק שחרור מינהלי (הוראת שעה), התש"ן-1990 (להלן - החוק), דן בשחרורם של אסירים טרם זמנם, לתקופות שוליות כמפורט בחוק, במטרה להקל במידת מה על הצפיפות בכתי הסוהר.

סעיף 9 לחוק קובע: "תוקפו של חוק זה יפקע בתום שנתיים מיום תחילתו". הוראה זו נקבעה במטרה ללמוד את פעולתו של החוק ולהעריך את התועלת שבו באשר לצפיפות בכתי הסוהר.

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 158.

[586] חוק רשות השידור (אישור תקמן של אגרות רדיו וטלוויזיה) (מס' 2), התשנ"ב-1992

1. למען הסר ספק נקבע בזאת כי האגרות בעד החזקת מקלט רדיו או טלוויזיה, שנקבעו לפי חוק רשות השידור, התשכ"ה-1965¹, לשנים 1985 עד 1992, הן תקפות לכל דין ולכל דבר וענין מיום קביעתן; אין בהוראה זו כדי לפגוע בפסק דין סופי שניתן לפני יום פרסומו של חוק זה.

דברי הסבר

שנטלו חלק בקביעת האגרות היתה כי האגרות שמדובר בהן אינן בגדר "מחיר", כי אם בגדר "מס" ושעל כן לא היה מקום לאישורם של השרים הנוגעים בדבר לשם העלאת שיעורי האגרות כנדרש בחוק יציבות מחירים במצרכים ושירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985.

בדחתו את העתירה לדיון נוסף על פסק הדין האמור קבע נשיא בית המשפט העליון כי הנושא טעון הסדר חקיקתי.

נוכח פסיקת בית המשפט העליון והסכומים הגדולים הכרוכים בהחזרת המצב לראשיתו, מוצע לתת תשריר בחוק לאותן אגרות. מובן מאליו שתשריר זה לא יפגע בזכותו של הזוכה לפי פסק הדין לקבל את שנפסק.

הצעת חוק זו פורסמה בהצעות חוק 2140, מיום ד' באב התשנ"ב (3 באוגוסט 1992), בעמ' 406, ומוגשת בזה שנית.

האגרות בעד החזקת מקלט רדיו או טלוויזיה, בעד השנים 1985 עד 1992, נקבעו על פי הוראות חוק רשות השידור, התשכ"ה-1965, והתקנות לפיו, וכנדרש, הן אושרו בידי ועדת הכספים של הכנסת. בית המשפט העליון, בפסק דינו בע"א 474/89 ד"ר עודד קריב נ' רשות השידור, קבע כי העלאת שיעורי האגרות בעד שנת 1985 וכן בעד השנים שלאחר מכן, לעומת האגרות שנקבעו בשנה שקדמה לה, היתה בניגוד לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985, שלפיו הוקפאו מחירי המצר"כים והשירותים. הנחת היסוד של רשות השידור והרשויות

¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 106.